

СТЕФАН МАЛАРМЕ ЗВЪНАРЯТ

Превод от френски: Кирил Кадийски, —

chitanka.info

*Дордето бистър глас камбаната разлива
във въздуха бездънен и чист на утринта
и над детето — сред лаванда миризлива —
пленено и в молитва разтворило уста,*

*звънарят с гръб, докосван от птичите ята,
е яхнал камъка и сам в скръбта си дива
мърмори на латински, и врязва се в дланта
столетното въже, и звонът го опива.*

*Това съм аз. Уви! Сред мрака от желаня
въжето всуе дърпам — на своя Идеал,
от грехове студени с пера обрасъл цял,*

*и чувам само глас, накъсан от стенания!
Но някой ден, от Бога щом сам се отвратя,
о, Сатана, ще скоча с въжето на врата.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.